

2. België in de kosten te verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

De Commissie heeft hiertoe de volgende gronden aangevoerd:

- a) Met betrekking tot de wetgeving van het Vlaamse gewest stelt de Commissie dat in deze wetgeving niet alle relevante criteria van bijlage III van de richtlijn in acht worden genomen bij het bepalen of de in bijlage II van de richtlijn genoemde projecten al dan niet moeten worden onderworpen aan een milieueffectbeoordeling als bedoeld in de artikelen 5 tot en met 10 van de richtlijn. De Vlaamse regering heeft niet aangetoond dat de door haar genoemde alternatieve procedures voor bedoelde projecten voldoen aan de eisen van de artikelen 2 en 5 tot en met 10 van de richtlijn.
- b) Met betrekking tot de wetgeving van het Waalse Gewest stelt de Commissie in de eerste plaats dat deze wetgeving voor de in punt 18, sub a, van bijlage I genoemde projecten (industriële installaties voor de fabricage van papierpulp uit hout of uit andere vezelstoffen) een drempelwaarde hanteert, terwijl de richtlijn daarin niet voorziet, en voor de in punt 8, sub a, van bijlage I genoemde projecten (havens voor de binnenscheepvaart) een drempelwaarde hanteert die is uitgedrukt in het aantal schepen en niet in termen van tonnage, zoals de richtlijn doet. In de tweede plaats stelt de Commissie dat in de wetgeving van het Waalse Gewest artikel 7, lid 1, sub b van de richtlijn niet juist is omgezet.
- c) Met betrekking tot de wetgeving van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest stelt de Commissie in de eerste plaats dat in deze wetgeving geen rekening wordt gehouden met de relevante selectiecriteria van bijlage III van de richtlijn bij de omzetting van artikel 4, lid 3, van de richtlijn en dat de door de Brusselse regering genoemde alternatieve beoordelingswijzen niet voldoen aan alle in de richtlijn genoemde kenmerken. In de tweede plaats stelt de Commissie dat in deze wetgeving bijlage III van de richtlijn als zodanig niet is omgezet.

(¹) PB L 175, blz. 40.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Bundesverwaltungsgericht (Duitsland) op 9 november 2009 — Attila Belkiran/Oberbürgermeister der Stadt Krefeld — Procesdeelnemer: de vertegenwoordiger van het belang van de Bondsrepubliek bij het Bundesverwaltungsgericht

(Zaak C-436/09)

(2010/C 24/47)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Bundesverwaltungsgericht

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Attila Belkiran

Verwerende partij: Oberbürgermeister der Stadt Krefeld

Procesdeelnemer: de vertegenwoordiger van het belang van de Bondsrepubliek bij het Bundesverwaltungsgericht

Prejudiciële vraag

Moet de in artikel 14, lid 1, van besluit nr. 1/80 neergelegde bescherming tegen verwijdering ten gunste van een Turks staatsburger die een rechtspositie op grond van artikel 7 van besluit nr. 1/80 heeft ten opzichte van de lidstaat waar hij de laatste tien jaar heeft verbleven, worden toegepast overeenkomstig artikel 28, lid 3, sub a, van richtlijn 2004/38/EG (¹), zodat verwijdering alleen is toegestaan om dwingende redenen van openbare veiligheid zoals door de lidstaat gedefinieerd?

(¹) Richtlijn 2004/38/EG van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 betreffende het recht van vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de lidstaten voor de burgers van de Unie en hun familieleden, tot wijziging van verordening (EEG) nr. 1612/68 en tot intrekking van richtlijnen 64/221/EEG, 68/360/EEG, 72/194/EEG, 73/148/EEG, 75/34/EEG, 75/35/EEG, 90/364/EEG, 90/365/EEG en 93/96/EEG (PB L 158, blz. 77).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Tribunal de Grande Instance de Périgueux (Frankrijk) op 9 november 2009 — AG2R Prevoyance/Beaudout Père et Fils SARL

(Zaak C-437/09)

(2010/C 24/48)

Procestaal: Frans

Verwijzende rechter

Tribunal de grande instance de Périgueux

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: AG2R Prevoyance

Verwerende partij: Beaudout Père et Fils SARL

Prejudiciële vraag

Zijn de invoering van een regeling van verplichte aansluiting bij een aanvullend stelsel van gezondheidszorg als bedoeld in artikel L 912-1 van de Code de la sécurité sociale, en, het op verzoek van de representatieve werkgevers- en werknemersorganisaties van een bepaalde bedrijfstak door de overheid verbindend verklaarde avont, dat voorziet in de aansluiting bij

één enkel orgaan dat wordt aangewezen voor het beheer van een aanvullend stelsel van gezondheidszorg, zonder enige mogelijkheid voor de ondernemingen binnen die bedrijfstak om van aansluiting te worden vrijgesteld, in overeenstemming met het bepaalde in de artikelen 81 EG en 82 EG, of kan als gevolg daarvan het aangewezen orgaan een machtspositie gaan innemen die misbruik oplevert?

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Cour d'appel de Paris (Frankrijk) op 10 november 2009 — Pierre Fabre Dermo-Cosmétique SAS/Président de l'Autorité de la concurrence, Ministre de l'Économie, de l'Industrie et de l'Emploi

(Zaak C-439/09)

(2010/C 24/49)

Procestaal: Frans

Verwijzende rechter

Cour d'appel de Paris

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Pierre Fabre Dermo-Cosmétique SAS

Verwerende partijen: Président de l'Autorité de la concurrence, Ministre de l'Économie, de l'Industrie et de l'Emploi

Prejudiciële vraag

Levert het algemene en absolute verbod om de contractgoederen op Internet aan de eindgebruikers te verkopen, dat in het kader van een selectief distributienetwerk aan de erkende distributeurs wordt opgelegd, inderdaad naar zijn strekking een harde kernbeperking van de mededinging in de zin van artikel 81, lid 1, EG op die niet onder de groepsvrijstelling voorzien in verordening nr. 2790/1999 ⁽¹⁾ valt, maar eventueel wel voor een individuele vrijstelling krachtens artikel 81, lid 3, EG in aanmerking kan komen?

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 2790/1999 van de Commissie van 22 december 1999 betreffende de toepassing van artikel 81, lid 3, van het Verdrag op groepen verticale overeenkomsten en onderling afgestemde feitelijke gedragingen (PB L 336, blz. 21).

Beroep ingesteld op 11 november 2009 — Commissie van de Europese Gemeenschappen/Republiek Oostenrijk

(Zaak C-441/09)

(2010/C 24/50)

Procestaal: Duits

Partijen

Verzoekende partij: Commissie van de Europese Gemeenschappen (vertegenwoordigers: D. Triantafyllou en B.-R. Killmann, gemachtigden)

Verwerende partij: Republiek Oostenrijk

Conclusies

— vaststellen dat de Republiek Oostenrijk, door op leveringen, importen en intracommunautaire verwervingen van bepaalde levende dieren, inzonderheid paarden, die niet bestemd zijn voor de bereiding van levensmiddelen, een verlaagd btw-tarief toe te passen, de krachtens de artikelen 96 en 98 van de btw-richtlijn ⁽¹⁾ juncto bijlage III daarbij op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen;

— Republiek Oostenrijk verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

De Commissie is van mening dat het Oostenrijkse belastingrecht inbreuk maakt op de artikelen 96 en 98 juncto bijlage III van de btw-richtlijn, voor zover op leveringen van bepaalde levende dieren (met name paarden) een verlaagd btw-tarief ook wordt toegepast wanneer deze dieren niet bestemd zijn voor de productie van levensmiddelen.

Het begrip „levende dieren” in punt 1 van bijlage III bij de btw-richtlijn vormt geen zelfstandige categorie, maar omvat enkel dieren die gewoonlijk voor gebruik als levensmiddel worden geleverd. Voor deze uitlegging is steun te vinden in de Spaanse, de Franse, de Engelse, de Italiaanse, de Nederlandse, de Portugese en de Zweedse versie van deze bepaling. Bovendien moet deze bepaling, daar zij een uitzondering vormt, volgens vaste rechtspraak strikt worden uitgelegd.

⁽¹⁾ Richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde (PB L 347, blz. 1).